

AJUDANT A VIURE

Una carta punyent

Les cartes anònimes les llanço a la paperera sense llegir però amb aquesta (trobad a una revista), tal vegada hagués fet una excepció. Ara us la comparteixo perquè m'ha semblat una bona meditació per a orientar jo mateix el nou any.

«Estimat bisbe: He estat massa temps a l'aguait a la finestra per veure què fèieu... Us he vist habitualment concentrat en els vostres pensaments, vestit de manera una mica estranya i sempre rodejat de qualcun; he intentat diverses vegades apropar-me, però hi havia sempre un filtre. Hi ha dies que llegeixo coses sobre vós als diaris... i avui m'he omplert de coratge i trenco els esquemes perquè us he sentit parlar, us he vist de prop... i sento que tinc davant meu un home com jo però que parla de Déu.

Tinc necessitat d'esperança, al voltant meu hi ha una grandíssima set. No continueu a dir-me que fem pecats, que som materialistes, que ens construïm un déu a la nostra mida. És veritat, però això és només quelcom que amaga la necessitat d'una gran esperança. Hi ha molts disposats a escoltar, a posar-se en camí.

Estem ja cansats de discutir per tantes coses... Poden ser controvèrsies boniques, però mireu-nos als ulls i veureu que són només pedaçes de paper de color que ens posem davant per tal d'amagar la necessitat de Jesús.

Tinc necessitat d'un bisbe que em digui on és Jesús, que m'assenyali on puc contemplar-lo, on puc trobar veritablement la seva paraula, no les seves deformacions o adaptacions. Sé que sou concretament per a mi l'últim anell d'una cadena d'esperança que ens connecta directament al Senyor Jesús, que sou pastor d'una comunitat que us escolta i prega sempre per vós. He sentit ressonar el vostre nom en totes les esglésies. Siguen, doncs, un guia, siguen una força, siguen un vertader pastor que va a prendre les seves ovelles a tot arreu. No estigueu tan sols amb les noranta-nou. Sortiu també per mi i per aquells que com jo prenen cada dia un autobús per anar a treballar, que estan allunyats de casa seva tota la setmana enmig d'una espècie de desert assedegat, que us veuen només a la Confirmació del fill de qualche amic...

Sé que hi ha amb vós també els mossens, que us estimen, que us segueixen i us escolten. Doncs, per què l'esperança que porteu no pot ésser més convincent? Per què no aconseguixo jo i els meus amics veure que hi ha un poble que camina unit amb vós, que té una meta, que sap que pot comptar amb un Déu que habita enmig nostre i no es cansa de convocar-nos quan tornem a casa? Seria una gosadia demanar-vos que jugueu amb nosaltres, que canteu amb nosaltres, que estigueu entre la gent a fer-nos sentir la tendresa i l'esperança de Déu?

Us he vist i sé que davall aquell barret estrany que useu a les cerimònies, hi ha una persona enamorada de Crist i darrere tota una comunitat que carrega amb les ànsies i els goigs de tots nosaltres i espero també jo poder encarar el camí just de la vida, segur de la vostra guia coratjosa i profètica.»

FELIÇ ANY NOU de part del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Exposició de 66 diorames bíblics nadalencs a la capella del Peu del Romeu

▶ La capella del Peu del Romeu, al carrer Major de Lleida, acull l'exposició de 66 diorames bíblics del temps de Nadal. En la capella es poden visitar dotze diorames del Cicle Bíblic realitzats pel pessebrista Josep Ramon Trilla, de Tàrraga. En la primera planta s'hi troben els 38 diorames del llegat de la

mestre pessebrista Joaquina Barrufet i en la segona planta els pessebres en miniatura del llegat de la mestra pessebrista Paulina Atmettler. També el pati gòtic de l'IEI acull els diorames del LXXIV Concurs de Pessebres.

El bisbe Joan Piris celebra l'Eucaristia dels 900 anys de l'església de Viu de Llevata

▶ El bisbe Joan Piris celebrà el 29 de novembre a l'església de L'Assumpció de Viu de Llevata, l'Eucaristia commemorativa del 900 aniversari de la seva consagració, concelebrada pel rector Mn. Daniel Gómez; el rector de la Vall de Boí Mn. Jordi Vázquez i Mn. Jordi Pardell, actuant en el ministeri el diaca Josep Vicent Forner. A la celebració assistiren els pocs veïns residents del poble, i tot i la neu, acudiren antics veïns vinguts de Lleida, Barcelona i altres indrets i fidels de tota la Ribagorça. Amb aquesta celebració el Sr. Bisbe inicià la seva primera visita a aquest arxiprestat, confirmant a la tarda un grup de joves del Pont de Suert i celebrant al dia següent l'Eucaristia a Vilaller.

CAMPANYA DE NADAL DE CÀRITAS

També refundarem la pobresa i l'exclusió?

Càritas Lleida va presentar el 4 de desembre el «VI Informe sobre exclusió i desenvolupament social a Espanya 2008», de la Fundació Foessa. Es féu primerament a la plaça de Sant Josep enfront de la seu social de l'entitat mitjançant els esquetxos «Tot Torna», a càrrec de Sac d'espectacles. Tot seguit, a la sala d'actes de Càritas tingué lloc una taula rodona sota el títol «També refundarem la pobresa i l'exclusió?» Intervingueren Jordi Reglà, director de Càritas Barcelona; el P. Joan Suñol, president de la Fundació Sant Ignasi-Arrels; Rafa Allepuz, president de Justícia i Pau i Ramón Baró director de Càritas Lleida, actuant com a moderadora la periodista i membre del departament de MCS del bisbat de Lleida, Maria Carme Sabador.

L'informe Foessa alerta sobre l'augment de la pobresa severa al nostre país i de com cada vegada més joves es troben a les portes de la pobresa. Destaca la xifra del 19,7% de nivell de pobresa, un dels més alts de la Unió Europea. La pobresa severa, encara

que sembla que és minoritària, afecta a 1.739.800 persones, amb 528.200 persones que viuen en la pobresa extrema. L'informe alerta també de l'augment de joves que viuen en la pobresa: El 44% del total de pobres a Espanya tenen menys de 25 anys i estan entre la pobresa extrema o severa.

En la taula rodona es plantejà la necessitat d'un canvi de mentalitat: «No hi ha prou amb mecanismes que regulin el mercat, si no va acompanyat d'un desenvolupament humanitari, pel qual treballa Càritas potenciant la solidaritat i la convicció de que no hem de tenir, si no que hem de ser persones».

En aquest sentit la Campanya de Nadal de Càritas està centrada en el valor de la Comunió, estimulament actituds que contribueixin a crear fraternitat, acollida i solidaritat. Càritas proposa un gest: Cinc dies solidaris, sense consumisme. «La convicció de la comunitat cristiana és aquesta: Un altres estil de vida és possible», diu el consiliari de Càritas, el germà Benet Arbués, en una carta dirigida als voluntaris.

LA SAGRADA FAMÍLIA

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,1-6;21,1-3)

En aquells dies, el Senyor va fer sentir la seva paraula a Abraham en una visió i li digué: «No tinguis por, Abraham: jo sóc el teu protector. La teva recompensa serà molt gran». Abraham li respongué: «Senyor, Déu meu, què em donareu? Jo me'n vaig sense fills, i l'hereu de casa haurà de ser Elièzer de Damasc». Abraham afegí: «No m'heu donat descendència i el meu hereu haurà de ser un dels meus servidors». Llavors el Senyor li va fer sentir la seva paraula i li digué: «No serà pas aquest el teu hereu: serà el fill que naixerà de tu». Després el Senyor el va fer sortir a fora i li va dir: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs, així serà la teva descendència». Abraham cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. El Senyor visità Sara tal com havia dit, i va complir en ella allò que havia promès. Sara va concebre i va donar un fill a Abraham a les seves velleses, just al temps que Déu li havia predit. Abraham va posar el nom d'Isaac al fill que li havia nascut, que Sara li havia infantat.

▶ Salm responsorial (104)

R. *El Senyor, el nostre Déu, recorda sempre l'aliança.*

Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Dediqueu-li càntics, acompanyeu-los amb cítares, / feu l'elogi de les seves meravelles. R.

Glorieu-vos del seu nom sagrat, / alegreu-vos els qui busqueu el Senyor. / Penseu en el Senyor i en el seu poder, / busqueu sempre la seva presència. R.

Recordeu les meravelles que ell obrà, / els seus prodigis i les seves decisions. / Descendents d'Abraham, el seu servent, / fills de Jacob, el seu elegit. R. Recorda sempre l'aliança, / la promesa feta per milers de generacions, / l'aliança pactada amb Abraham, / el jurament fet a Isaac. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 11,8.11-12.17-19)

Germanys, gràcies a la fe, Abraham, quan Déu el cridà, obee a la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir en herència. Sortí del seu país sense saber on aniria. Gràcies a la fe, igual que Sara, que era estèril, Abraham obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada; i és que va creure en la fidelitat de Déu que li ho havia promès. Per això d'un sol home, ja caduc, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar. Gràcies a la fe, Abraham, posat a prova, oferí el seu fill Isaac. I era el seu fill únic que oferia, el que havia rebut les promeses. Déu havia dit d'ell: Per Isaac tindràs la descendència que portarà el teu nom. Però Abraham confiava que Déu seria prou poderós per ressuscitar un mort. Per això recobrà el seu fill, com una prefiguració d'aquesta veritat.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 2,22-40)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer sigui consagrat al Senyor. També havien d'ofrir en sacrifici «un parell de tótores o dos colomins», com diu la Llei del Senyor.

Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós, que esperava l'hora en què Israel seria consolat, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guiat per l'Esperit Sant, i quan els pares entraven amb el nen Jesús, per complir en ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: «Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li heu vist promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàvem per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble». El seu pare i la seva mare estaven meravellats d'això que es deia d'ell.

Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare: «Aquest noi serà motiu que molts caiguin a Israel i molts d'altres s'alcin; serà una senyera combatuda, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima; així es revelaran els sentiments amagats als cors de molts».

Hi havia també una profetessa, Anna, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Era d'edat molt avançada: havia viscut set anys amb el seu marit, però havia quedat vídua fins aleshores, als vuitanta-quatre anys. Mai no es movia del temple, dedicada nit i dia al culte de Déu amb dejunis i oracions. Ella, doncs, que es trobava allà a la mateixa hora, donava gràcies a Déu i parlava del nen a tots els qui esperaven el temps en què Jerusalem seria redimida.

I quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. El noi creixia i es feia fort, era entenenentat i Déu li havia donat el seu favor.

Aquestes lectures són les pròpies de l'any B. Si es vol, la primera lectura, el salm i la segona lectura, també poden ser les de l'any A (Eclesiàstic 3,3-7.14-17a, Salm 127, Colossencs 3,12-21)

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,1-6;21,1-3)

En aquellos días, Abrán recibió en una visión la palabra del Señor: «No temas, Abrán, yo soy tu escudo, y tu paga será abundante.» Abrán contestó: «Señor, ¿de qué me sirven tus dones, si soy estéril, y Eliezer de Damasco será el amo de mi casa?» Y añadió: «No me has dado hijos, y un criado de casa me heredará.» La palabra del Señor le respondió: «No te heredará ése, sino uno salido de tus entrañas.» Y el Señor lo sacó afuera y le dijo: «Mira al cielo; cuenta las estrellas, si puedes.» Y añadió: «Así será tu descendencia.»

Abrán creyó al Señor, y se le contó en su haber.

El Señor se fijó en Sara, como lo había dicho; el Señor cumplió a Sara lo que le había prometido. Ella concibió y dio a luz un hijo a Abrán, ya viejo, en el tiempo que había dicho. Abrán llamó al hijo que le había nacido, que le había dado Sara, Isaac.

▶ Salmo responsorial (104)

R. *El Señor es nuestro Dios, se acuerda de su alianza eternamente.*

Dad gracias al Señor, invocad su nombre, / dad a conocer sus hazañas a los pueblos. / Cantadle al son de instrumentos, / hablad de sus maravillas. R.

Glorias de su nombre santo, / que se alegren los que buscan al Señor. / Recurrid al Señor y a su poder, / buscad continuamente su rostro. R.

Recordad las maravillas que hizo, / sus prodigios, las sentencias de su boca. / ¡Estirpe de Abrahán, su siervo; / hijos de Jacob, su elegido! R. Se acuerda de su alianza eternamente, / de la palabra dada, por mil generaciones; / de la alianza sellada con Abrahán, / del juramento hecho a Isaac. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Hb 11,8.11-12.17-19)

Hermanos: Por fe, obedeció Abrahán a la llamada y salió hacia la tierra que iba a recibir en heredad.

Salió sin saber adónde iba. Por fe, también Sara, cuando ya le había pasado la edad, obtuvo fuerza para fundar un linaje, porque juzgó digno de fe al que se lo prometía. Y así, de uno solo y, en este aspecto, ya extinguido, nacieron hijos numerosos como las estrellas del cielo y como la arena incontable de las playas. Por fe, Abrahán, puesto a prueba, ofreció a Isaac; y era su hijo único lo que ofrecía, el destinatario de la promesa, del cual le había dicho Dios: «Isaac continuará tu descendencia.» Pero Abrahán pensó que Dios tiene poder hasta para resucitar muertos. Y así, recobró a Isaac como figura del futuro.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 2,22-40)

Cuando llegó el tiempo de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén, para presentarlo al Señor, de acuerdo con lo escrito en la ley del Señor: «Todo primogénito varón será consagrado al Señor», y para entregar la oblación, como dice la ley del Señor: «un par de tórtolas o dos pichones.»

Vivía entonces en Jerusalén un hombre llamado Simeón, hombre justo y piadoso, que aguardaba el consuelo de Israel; y el Espíritu Santo moraba en él. Había recibido un oráculo del Espíritu Santo: que no vería la muerte antes de ver al Mesías del Señor. Impulsado por el Espíritu, fue al templo. Cuando entraban con el niño Jesús sus padres para cumplir con él lo previsto por la ley, Simeón lo tomó en brazos y bendijo a Dios diciendo: «Ahora, Señor, según tu promesa, puedes dejar a tu siervo irse en paz. Porque mis ojos han visto a tu Salvador, a quien has presentado ante todos los pueblos: luz para alumbrar a las naciones y gloria de tu pueblo Israel.» Su padre y su madre estaban admirados por lo que se decía del niño. Simeón los bendijo, diciendo a María, su madre: «Mira, éste está puesto para que muchos en Israel caigan y se levanten; será como una bandera discutida: así quedará clara la actitud de muchos corazones. Y a ti, una espada te traspasará el alma.»

Había también una profetisa, Ana, hija de Fanuel, de la tribu de Aser. Era una mujer muy anciana; de jovencita había vivido siete años casada, y luego viuda hasta los ochenta y cuatro; no se apartaba del templo día y noche, sirviendo a Dios con ayunos y oraciones. Acercándose en aquel momento, daba gracias a Dios y hablaba del niño a todos los que aguardaban la liberación de Jerusalén.

Y cuando cumplieron todo lo que prescribía la ley del Señor, se volvieron a Galilea, a su ciudad de Nazaret. El niño iba creciendo y robusteciéndose, y se llenaba de sabiduría; y la gracia de Dios lo acompañaba.

Estas lecturas son las propias del año B. Si parece, la primera lectura, el salmo y la segunda lectura también pueden ser las del año A (Eclesiástico 3,3-7.14-17a, Salmo 127, Colosenses 3,12-21)

COMENTARI

La «nova humanitat»

Quan diem que, des de l'evangeli, ens plantejem el sentit i el lloc de la família cristiana dins del marc de la societat actual, pluralista i secularitzada, sovint caiem en dos errors de plantejament: el legalisme i el moralisme.

El legalisme és un error greu perquè intenta fer passar la idea que és correcta allò que ha aprovat la majoria i ho ha formulat amb una llei i que, per tant, els que no hi estan d'acord no són democràtics. El moralisme es pensa que es pot imposar una concepció del món a base d'arguments racionals que, fins i tot

en el cas que estiguin ben elaborats, són rebuts com una imposició des de fora.

La festa de la Sagrada Família va per un altre camí. És el camí assertiu que no discuteix de lleis o de normes, sinó que proposa, no imposa, una manera de viure en família que funciona en plenitud, que fa feliç i que ofereix una sortida no solament als problemes i necessitats de la petita família concreta, sinó que ofereix una alternativa positiva global a les necessitats de tota la humanitat. Per això és una bona nova i, de cap manera, un debat inútil o un diàleg de sords.

Aquest model solament es pot copiar des de la fe d'Abraham que cregué en el Senyor i va encetar un camí nou confiat en Déu, o bé des de la maduresa integral de Simeó i Anna que van trobar aquesta plenitud de la nova humanitat, perquè la varen buscar amb fe i confiança, al llarg de tota la seva vida.

El món contemporani espera dels cristians un testimoni assertiu i esperançat sobre la joia de viure la família segons l'evangeli. Les actituds legalistes o moralistes no ajuden a viure.

Ramon Prat i Pons

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): 1Jn 2,3-11 / SI 95 / Lc 2,22-35. □ **dimarts**: 1Jn 2,12-17 / SI 95 / Lc 2,36-40. □ **dimercres**: 1Jn 2,18-21 / SI 95 / Jn 1,1-18. □ **dijous**: Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21. □ **divendres**: 1Jn 2,22-28 / SI 97 / Jn 1,19-28. □ **dissabte**: 1Jn 2,29-3,6 / SI 97 / Jn 1,29-34. □ **diumenge** vinent, II després de Nadal (lit. hores: 2a setm.): Sir 24,1-4.12-16 / SI 147 / Ef 1,3-6.15-18 / Jn 1,1-18.

L'ESPERIT DE NADAL

Naixement en terra estrangera

Lluc ens descriu el naixement de Jesús com esdevingut durant un viatge, en terra estrangera. Lluc és grec i entén l'encarnació de Jesús, el Crist, a la manera dels grecs. Per a ell, Jesús és un caminant diví que ha baixat del cel per caminar amb nosaltres i per recordar-nos constantment el nostre nucli diví. Ens diu que no només som homes d'aquesta terra, sinó que, alhora, també som homes del cel que, com Jesús, fem camí fins que hi entrarem definitivament. La imatge del camí ja apareix en el naixement de Jesús. Maria i Josep han de posar-se en camí. Des de Natzarret, la seva pàtria a Galilea, s'han de posar en marxa per tal d'empadronar-se a Betlem. I allà experimenten el destí dels forasters en terra estrangera: no hi ha lloc per a ells a l'hostal. Les cases de la gent els són tancades.

El naixement de Jesús en terra estrangera és per a Lluc una imatge de la nostra condició humana. Vivim aquí, a la terra, però al capdavant no hi som com a casa. La nostra pàtria és al cel. Les cases dels homes són massa estretes

per a nosaltres. La casa de la nostra ànima és més espaiosa. Déu habita en nosaltres, no és possible encabir-lo per força en cap habitacle humà. I allí on Déu habita en nosaltres, allí hi ha la pàtria. La terra estrangera que Lluc descriu d'una manera tan dramàtica esdevé, de sobte, el centre de l'univers. Hi apareixen els àngels, i canta la lloança de la glòria de Déu i el cant de pau que hi haurà a la terra quan Déu trobi un lloc entre nosaltres. Per Nadal adornem la casa per expressar que aquest domicili en terra estrangera ha esdevingut la nostra pàtria, ja que Déu mateix viu enmig nostre, efectivament, perquè ell mateix vol néixer en nosaltres. I si Déu és entre nosaltres, és llavors que ens podem sentir com a casa, que el cel s'obre damunt la terra, que el cel i la terra es toquen precisament allà on som nosaltres.

Anselm Grün

(«Viure l'esperit de Nadal».
Ed. Claret. Barcelona 2003)

Más corazón en las manos

Un periodista y actor exponía ante las cámaras de BTv: «Por circunstancias de la vida he debido cambiar, primero, los pañales a mi madre... que los pañales a mi hijo... que está en camino de nacer».

—Siempre he admirado a los familiares, a los religiosos/as, al personal especializado o voluntario que atiende, limpia, anima —con y por amor— a los enfermos dependientes...

—Los biógrafos de Camilo de Lelis afirman que una de sus especialidades —en el trato para con los enfermos— era:

1. Atenderles en la limpieza... y en la higiene personal...
2. Máxima atención, concentración y más corazón...
3. Con una paletita de madera, por él inventada, untada de aceite, liberaba las placas de la lengua en enfermos con fiebres altas...
4. Pero dicen que lo más grande en san Camilo era: la «pedagogía de las manos». Repetía en cualquier servicio prestado a los enfermos: —«Quiero ver más corazón... en las manos».

J. M. Alimbau

ENVIADO AL MUNDO

Tesalónica y dos cartas a los Tesalonicenses

Mosaico del ábside de la Basílica de San Pablo Extramuros, Roma

En busca de otra gran ciudad, Pablo llegó a Tesalónica, dejando para más tarde (o para sus sucesores) otras que hubiera encontrado por el camino (como Amfípolis y Apolonia) o en el interior de la tierra macedonia (como Berea). Tesalónica era una ciudad aparentemente soberana (cosa que también gustaba a los romanos), con sus instituciones tradicionales y con una sinagoga bien equipada. Allí encontraría Pablo gente que supiera rezar (los Salmos, los Profetas) y que supiera vivir la moral de los diez mandamientos en un entorno totalmente contrario.

Sintetizando las enseñanzas del Antiguo Testamento con los recuerdos de Jesús, enseñó a mucha gente que a Jesús se le sigue con la fe en el Señor Resucitado, con el amor a todos los que Dios pone en nuestro camino (el «prójimo») y con la mirada llena de esperanza hacia el Señor que va a volver.

A algunos tesalonicenses les dio por exagerar en este último punto: esperaban al Señor a la vuelta de la esquina y les pareció que los que hubieran muerto entre tanto iban a perderse el encuentro.

Pablo se enteró de ello cuando ya se había ido y les contestó al instante (mucho antes que cualquier otra carta y que cualquier otra Escritura cristiana). Les dijo que era fundamental no saber cuándo el Señor volvería y que no había problema con los difuntos, porque Cristo vendría «sobre las nubes del cielo» y podría recoger a los que les habían dejado.

Un rápido imitador les comunicó que la segunda venida era inminente. Pablo replicó hablando de lo que retenía el evento y que era importante que Cristo nos encontrara trabajando cada cual en lo suyo.

Jordi Sánchez Bosch

ENTREVISTA

YVONNE REUNGOAT

Els joves demanen amor

Sor Yvonne Reungoat és, des del proppassat mes d'octubre, la superiora general de l'Institut de les Filles de Maria Auxiliadora (FMA), Salesianes de Don Bosco. Llicenciada en Història i Geografia per la Universitat estatal de Lió, i de nacionalitat francesa, sor Yvonne va ser elegida durant el XXII Capítol General i trenca amb 136 anys de superiors generals italianes. La nova general veu la situació de l'Institut «amb esperança», ja que el carisma salesià s'ha implantat en 92 nacions del món i n'hi ha moltes més que desitgen la seva presència.

Quin és el carisma de l'Institut?

Es pot sintetitzar com amor de predilecció per les joves generacions. Don Bosco, el nostre fundador, va entendre regenerar la societat a partir dels joves, sobretot dels més pobres. Maria Domenica Mazzarello, cofundadora amb ell, de l'Institut de les FMA, va donar un rostre femení a aquest projecte. Els joves de llavors tenien necessitat d'escoles, col·legis, oratoris, el pa de cada dia, una orientació per a la vida... Però, sobretot, tenien necessitat d'amor. En un temps assenyalat per l'emergència educativa, com és l'actual, els joves demanen també amor, atenció a la seva existència, espai de protagonisme, un nou estil de relacions basat sobre la confiança, el respecte, el diàleg, la corresponsabilitat en la construcció del bé comú que és també felicitat personal.

Quina vigència té el sistema preventiu de Don Bosco?

El sistema expressa aquest amor de predilecció pels joves, fundat sobre alguns pilars fonamentals: raó, religió, amor. No són solament bases metodològiques, sinó dimensions humanes i, per tant, irrenunciables, vàlides en tot temps. La validesa i l'actualitat del sistema preventiu està en la capacitat d'interceptar les necessitats profundes dels joves i d'oferir respostes que no tenen la pretensió de ser exhaustives sinó que orienten a pensar i a moure's en un tipus de cultura alternatiu al de tenir, al de tot immediatament; estimulen a cultivar grans horitzons de significat.

Com valora la situació de l'Institut, a nivell mundial?

La valoro amb mirada d'esperança. La salut és bona. Hi ha un desig renovat de viure amb radicalitat la consagració a Déu per als joves; de buscar noves fronteres en la nostra missió educativa. Hi ha una gran necessitat de compartir amb els laics la responsabilitat del carisma. La salut de l'Institut depèn de com vivim el sistema preventiu com a sistema obert, en diàleg amb les exigències d'avui, sense oblidar la fonamental: el sistema preventiu és el sistema de l'amor.

Òscar Bardají i Martín

SANTORAL

28. ✚ Diumenge. La Sagrada Família. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia; santa Dòmina, vg. i mr.; sant Abel, fill d'Adam i d'Eva.

29. Dilluns. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr.; sant David (s. xi-x aC), rei de Judà i d'Israel, i profeta, conqueridor de Sió; sant Tròfim, bisbe.

30. Dimarts. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. Dimecres. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

1. ✚ Dijous. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Concordi, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almaquí, mr.

2. Divendres. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església; Mare de Déu, Auxili dels cristians; commemoració de la vinguda de la mare de Déu a Saragossa; sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. Dissabte. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. v), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustiniana); sant Daniel, mr.; sant Atanasi (o Tannari), mr; sant Josep-Maria Thomasi, prev. teatí, cardenal; beat Alan de Solmiac, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prev. carmelità.

INTENCIONS DEL SANT PARE (gener)

General: Perquè la família sigui, cada cop més, un lloc de formació en la caritat, de creixement personal i de transmissió de la fe.

Missionera: Perquè les diverses confessions cristianes s'esforcin a anunciar la Bona Nova i a caminar cap a la plena unitat de tots els cristians, per oferir així un testimoni més creïble de l'Evangelí.

AGENDA

Festa patronal a la parròquia de la Sagrada Família.—Diumenge 28 de desembre, festa de la Sagrada Família, la parròquia de la Sagrada Família del barri de Cappon de Lleida, celebra la seva festa patronal amb una Eucaristia solemne a les 12 del migdia, presidida pel rector Mn. Lluís Sallán.

El bisbe Piris a la celebració de Noces Matrimonials a Juneda.—Diumenge 28 de desembre, a les 12 del migdia el bisbe Joan Piris presidirà a l'església de Juneda la celebració eucarística de les Noces d'Argent i d'Or matrimonials del poble.

Celebració del Dia de la Família al Carme.—Diumenge 28, 12.30 del migdia a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Lleida, Eucaristia de celebració de les Noces d'Argent i d'Or matrimonials de la Unitat Pastoral i dins dels actes del Cinquantenari del Carme.

Missa del Pessebre de la Confraria del Sant Crist de l'Agonia.—Diumenge 28, 1 de la tarda a la parròquia de Sant Martí de Lleida, Missa del Pessebre organitzada per la Confraria de la Casa d'Andalusia de Lleida, amb cant de nades a càrrec del grup Romero i Jara.

Missa de la Confraria de la Sagrada Família.—Diumenge 28 de desembre, 12 del migdia a la parròquia de Sant Salvador de Pardinyes, la Confraria de la Sagrada Família i Sant Cristòfol «La Somereta», celebrarà la Missa en honor de la seva titular la Sagrada Família i en memòria dels confreres difunts.

Visita del bisbe Joan Piris al Pessebre Vivent de Sudanel.—Diumenge 28 de desembre, a les 6 tarda el bisbe de Lleida Joan Piris visitarà la XIV edició del Pessebre Vivent de Sudanel, acompanyat del rector del poble Mn. Manel Mercadé. Aquest pessebre, amb 65 escenificacions i 250 personatges, es representarà també les tardes dels dies 1, 4, 6, 10 i 11 de gener.

Hora Santa de la Uner a la Catedral.—Diumenge 28 de desembre, 6 tarda a la capella del Santíssim de la Catedral de Lleida, Hora Santa Eucarística de la Unió Eucarística Reparadora (UNER) i a les 7.30, a la mateixa catedral, Eucaristia del diumenge de la Sagrada Família i cant de Vespres.

Curs de la Bíblia a Santa Maria Magdalena.—Dilluns 29 de desembre, de 7.30 a 8.30 de la tarda a la parròquia de Santa Maria Magdalena de Lleida, sessió del curs de la Bíblia dedicat a sant Pau a càrrec de Mn. Jaume Pedrós.

Repic de les campanes de la Seu Vella.—Dijous 1 de gener de 2009, a les 12 del migdia, repic de les campanes de la Seu Vella de Lleida amb ocasió del primer dia de l'Any Nou i en honor de santa Maria Mare de Déu.

Pregària de Taizé a Sant Ignasi.—Divendres 2 de gener, 9 de la nit a la parròquia de Sant Ignasi de Lloiola, dels jesuïtes de Lleida, pregària de Taizé, organitzada pels grup joves de la parròquia i la delegació de Pastoral de Joves.

Agenda actualitzada a la pàgina web:
www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

La diòcesi de Badajoz dedica una vigília d'oració al beat Francesc Castelló

La parròquia de Sant Josep de la ciutat de Badajoz, va celebrar el vespre del dissabte 15 de novembre, una vigília d'oració per a joves, amb ocasió del Congrés de la Família celebrat en aquesta capital d'Extremadura. Després de la Litúrgia de la Paraula i d'una estona de pregària i d'adoració al Santíssim Sagrament, es va proposar com model per als joves la figura del jove màrtir lleidatà, el beat Francesc Castelló. La vigília, presidida per l'arquebisbe de Badajoz Mons. Santiago Garcia Aracil, va cloure amb el testimoni que donaren diversos joves de les seves pròpies vides. Durant la celebració es va repartir a tots els assistents el butlletí i l'estampa-tríptic, amb les cartes del beat, que la Comissió Diocesana Pro Canonització va enviar des de Lleida a Badajoz, en resposta a la petició de la delegació per a les Causes de Beatificació d'aquella diòcesi.

La FRATER homenatge a la missionera auxiliar de l'església M. Teresa Orpelle

El santuari de Sant Antoni de Pàdua dels «frarets» va acollir el 15 de novembre una Eucaristia d'Acció de Gràcies amb ocasió de l'aniversari de M. Teresa Orpelle, missionera auxiliar de l'església, organitzada per la FRATER i presidida per Mn. Martí Sandiumenge. En l'homilia el consiliari destacà el treball i la disponibilitat de la Maria Teresa i com sempre es recorria als seus «consells savis». L'Eucaristia fou solemnitzada pels cants de la coral «Ressò» del Secà de Sant Pere, amb la qual la M. Teresa havia cantat. Tot seguit a la residència Adesma Fundació, es féu una festa d'homenatge, amb un berenar, l'actuació de la Tuna i el lliurament a la M. Teresa d'un ram de flors i el regal d'una TV per a la seva habitació, a més a més de la lectura de textos i poemes on es lloà la bondat i el lliurament als germans d'aquesta entranyable missionera auxiliar de l'Església: «Donem gràcies a Déu pels molts anys que la M. Teresa ha col·laborat en les activitats de la FRATER, estant sempre al nostre costat intentant viure en Jesucrist el camí de l'amor i entrega als altres, que és l'únic que porta a la vida».

La religiosa M. Victoria Triviño presenta el seu darrer llibre «La Palabra en odres nuevos»

La religiosa i superiora del monestir de clarisses del Sant Crist de Balaguer, la germana M. Victoria Triviño, va presentar el divendres 21 de novembre, el seu darrer llibre «La palabra en odres nuevos», publicat per l'editorial bilbaína Desclée de Brouwer. La presentació fou a càrrec del P. Ramon Domènech, franciscà i vicari judicial del tribunal eclesiàstic de l'arquebisbat de Barcelona i fill d'Alcarràs. Per al P. Domènech, es tracta d'un llibre «de reflexions senzilles però profundes, a l'abast de tothom... curull de les experiències i vivències que ens apropen més a la humanitat i que més ens atansen al Déu que és amor».

L'autora, que es defineix ella mateixa com «una enamorada de la paraula de Déu», qualificà la seva nova aportació literària, com un llibre que aporta experiències i no teories. Explicà que pretén suggerir i donar experiència: «...des de la reflexió, l'oració i la contemplació, fem camí cap a Déu». La religiosa explicà que el llibre pretén acompanyar, elegir, conèixer i veure, alhora que és una aportació al moviment suscitat amb el Sinode de la Paraula: «Amb ell pretenc que ajudi a qui el llegeixi, a trobar afeció per la Bíblia». Triviño ha escrit amb aquest darrer, 34 llibres, sempre en l'àmbit dels seus coneixements, i sempre dirigits a les religioses, al poble cristià i a tothom.

L'autora, que es defineix ella mateixa com «una enamorada de la paraula de Déu», qualificà la seva nova aportació literària, com un llibre que aporta experiències i no teories. Explicà que pretén suggerir i donar experiència: «...des de la reflexió, l'oració i la contemplació, fem camí cap a Déu». La religiosa explicà que el llibre pretén acompanyar, elegir, conèixer i veure, alhora que és una aportació al moviment suscitat amb el Sinode de la Paraula: «Amb ell pretenc que ajudi a qui el llegeixi, a trobar afeció per la Bíblia». Triviño ha escrit amb aquest darrer, 34 llibres, sempre en l'àmbit dels seus coneixements, i sempre dirigits a les religioses, al poble cristià i a tothom.

La parròquia del Carme inaugura amb una Eucaristia el seu cinquantenari

La parròquia de la Mare de Déu del Carme va inaugurar el dia de la Immaculada el seu cinquantenari, amb una Missa solemne. La celebració fou presidida pel vicari general Mn. Joan R. Ezquerria i concelebrada pel rector Mn. Joan Mora, els mossens fills de la parròquia, col·laboradors i Mn. Josep Moré, rector de Santa Maria Magdalena, parròquia vinculada històricament als seus orígens. La celebració tingué com a pròleg una multitudinària vigília de la Immaculada celebrada la nit del 7 de desembre a l'església de Sant Joan, amb un marcat to ecumènic, amb la participació dels diversos col·lectius d'immigrants: romanesos catòlics, llatinoamericans, africans i la participació dels romanesos ortodoxos i els ucraïnesos de ritus greco-catòlic. La celebració fou presidida pel bisbe Joan Piris, que convidà els fidels a imitar la humilitat de Maria, tot dient que celebrar la Immaculada és fer el camí de la vida, orientats cap al futur. A la celebració assistí la Montserrat Coll, directora general d'Assumptes Religiosos de la Generalitat.

A LA PARRÒQUIA DE SANT SALVADOR DE PARDINYES

Les Filles de la Caritat celebren una Eucaristia en record de sor Consol Ballestà

El 27 de novembre, festa de la Verge de la Medalla Miraculosa, devoció tan lligada als orígens i història de les Filles de la Caritat, moria a Barcelona, als 65 anys d'edat sor Consol Ballestà, que havia estat directora de les Escoles Especials de la Llar de Sant Josep de la Diputació i darrerament directora de les Llars Infantils de Torre Vicenç. Especialista en disminucions psíquiques i físiques, fou mare de molts nens i nenes que necessitaven un referent, amb els quals exercí la caritat amb el carisma de les filles de Sant Vicenç de Paül i ho féu a Lleida durant més de 35 anys.

I si l'enterrament de sor Consol tingué lloc a Barcelona el 28 de novembre, dia de santa Lluïsa de Marillac, fundadora de les Filles de la Caritat; a Lleida, les seves germanes van voler celebrar una Eucaristia en memòria seva, el divendres 5 de desembre, a la parròquia de Sant Salvador de Pardinyes, presidida pel bisbe Joan Piris i concelebrada pel rector Mn. Joan Jové; el vicari de

pastoral, Mn. Josep Antoni Jové i altres preveres. Els primers bancs del temple els ocuparen les seves germanes de comunitat, encapçalades per la provincial sor M. Cruz Arbeola. També els familiars més propers, acompanyats en el dol i la pregària per un gran nombre de lleidatans que treballaren amb sor Consol, o antics alumnes i persones vinculades amb les Filles de la Caritat. Fins l'alcalde Àngel Ros, amb altres autoritats i representacions s'hi feren presents, com i l'actual diputada Conxita Tarruella, tan vinculada professionalment amb sor Consol, que proclamà la primera lectura.

En l'homilia, el paül P. José Ignacio Caamaño digué que sor Consol havia deixat una bona petjada: «...com a Filla de la Caritat va treballar per assegurar un xic de benestar a tants nois i noies que l'han coneguda, practicant el que deia sant Vicenç de Paül: Servint els pobres, es serveix Jesucrist». En referència a la seva llarga malaltia, explicà que l'havia viscuda amb confiança i esperança, tot i els sofriments. Al finalitzar la celebració, una germana seva digué unes paraules per recordar-la: «Consol, ens deixes un model de vida envejable. Has fet una bona feina». Sor Catalina, en nom de les religioses de la seva comunitat de Lleida, destacà el seu exemple en la malaltia: «...que t'ha purificat i santificat», digué mentre que una de les seves companyes de les Escoles Especials, la recordà en el seu lliurament als infants. El Sr. Bisbe, abans de donar la benedicció afirmà que acabava de sentir «moltes coses bones d'aqueta religiosa, que com Jesucrist ha passat fent el bé».